

سیاه‌پوست بودن در آمریکا و فرض معصومیت:

چگونه پلیس و رسانه‌های جمعی آمریکا همه چیز را مسموم کردند

ویلیام آیهم *

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۲/۰۵ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۴/۱۰

DOI: 10.22096/HR.2020.130966.1232

چکیده

در تاریخ آمریکا، «بدن سیاه» هم در دوران برده‌داری و هم در دوره معاصر کالایی بوده است که مدیریت خصوصی زندان‌ها تا حدی موجب حبس گسترده سیاه‌پوستان شده است. لغو برده‌داری در حدود ۱۵۰ سال پیش در مقایسه با ۴۰۰ سالی که مورد استفاده قرار گرفته هنوز نسبتاً جدید است. بنابراین، برخی از رفتارهای شنیع صاحبان برده به سیستم عدالت کیفری منتقل شده و باعث شده است پلیس، هیئت منصفه، قضات و غیره در رفتار با همتایان سفیدپوست خود و مردم سیاه‌پوست نابرابر و غیرعادلانه رفتار کنند. از «اقدامات شیاطین عصیانگر» در دوران برده‌داری گرفته تا پوشش رسانه‌ای نژادپرستانه وحشیگری پلیس علیه سیاه‌پوستان، اعتراضات سیاه‌پوستان، رفتار با مظنونان جنایی و غیره، مشخص شده است که رسانه‌های جمعی آمریکا نقش مهمی در حفظ ساختارهای نژادپرستانه عمیقی دارند که موجب حبس گسترده سیاه‌پوستان شده است. این نوشتار برخی از اقدامات تاریخی علیه سیاه‌پوستان را با شیوه‌های

۲۴ دوفصلنامه بین‌المللی حقوق بشر / سال ۱۵ / شماره ۲ / پیاپی ۳۰ / صص ۱۷۴-۱۵۳

نژادپرستانه معاصر پیوند می‌زند تا نشان دهد که برده‌داری همچنان در آمریکا زنده است و به‌طور مشخص از طریق سیستم عدالت آشکار می‌شود. هدف این نوشتار، تقویت بحث‌های جاری درباره نابودی بقایای برده‌داری در آمریکاست.

واژگان کلیدی: مردم سیاه‌پوست؛ نژادپرستی؛ فرضیه بی‌گناهی؛ رسانه‌های جمعی؛ بی‌رحمی پلیس؛ اعتراضات زندان.